

VIII PRZYKAZANIE Słowo Pana

NIE MÓW FAŁSZYWEGO ŚWIADECTWA PRZECIW BLIŹNIEMU SWEMU

„Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.” (Wj 20,16)

„Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami.” (Ef 4,25)

Ośme przykazanie stoi na straży prawdy. To Bóg jest Prawdą i źródłem wszelkiej prawdy. Jezus mówi: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem”(J 14,6). To On daje nam Ducha Prawdy, żeby nas „doprowadził do całej prawdy”(J 16,13). Prawda jest więc darem Bożym, a my mamy jej szukać, o nią zabiegać i nią żyć, chociaż ona przerasta nasz rozum i często by ją w pełni przyjąć potrzebujemy łaski wiary. Wszelka prawda, do której dochodzi umysł ludzki, jest tylko częścią tej Prawdy, jaka jest w Bogu. Prawda jest rzeczywistością bardzo wymagającą - dlatego człowiek często się jej lęka, zdarza się też, że woli jej nie znać, woli ją zagłuszyć, zmanipulować. Próbuje przerobić Prawdę na swój użytek i tak jak Piłat pełen tworgi i lęku, a może i cynizmu, zdaje się zadawać pytanie: „A czymże jest prawda?”.

Jezus wzywa swoich uczniów do miłowania prawdy: „Niech wasza mowa będzie: Tak, tak; nie, nie”(Mt 5,37). Prawda wyraża się w prawdomówności, która polega na byciu prawdziwym w swoich czynach, mówieniu prawdy, wystrzeganiu się obłudy i fałszu. Prawda jest fundamentem szczerości, wzajemnej otwartości i zaufania, jakim ludzie się obdarzają. Chrześcijanin ma obowiązek świadczyć o Bożej prawdzie. Nie powinien wstydić się, że jest uczniem Chrystusa, pamiętając o słowach św. Pawła: „Nie wstydz się, zatem świadectwa Pana naszego”(2 Tm 1,8).

Przeciwko prawdzie występuje ten, kto posługuje się kłamstwem, które jest jednym z najgroźniejszych sposobów niszczenia człowieka. Kłamstwo to mówienie nieprawdy z intencją oszukania. Kłamstwem może być również przemilczenie prawdy. Katechizm Kościoła Katolickiego oprócz kłamstwa, jako wykroczenia przeciwko prawdzie uznaje: fałszywe świadectwo i krzywoprzysięstwo, pochopny sąd, obmowę, oszczerstwo, pochlebstwo, komplement lub służalczość, które utwierdzają drugiego w przewrotnych czynach oraz ironię, która ośmiesza czyjeś postępowanie. Wykroczenie przeciwko prawdzie domaga się wynagrodzenia krzywd.

Jak żyć tym Słowem Pana?

Mamy szanować dobre imię drugiego człowieka dostrzegając w nim Jezusa. Kierując się miłością bliźniego powinniśmy szukać tego, co w nim dobre, interpretować w pozytywnym sensie jego myśli, słowa i czyny, wierzyć, że jest w nim coś więcej, niż my to widzimy i niż on sam daje nam poznać.

Słowo ma wielką moc. Może pocieszyć, może też i zranić. Unikajmy pochopnego sądu, obmowy, plotek. Nie rozpowszechniajmy osobistych doświadczeń usłyszanych w czasie dzielenia się w małej grupie. Uczmy się panować nad swoim językiem i skłonnością do gadulstwa. Jednocześnie podejmujemy rozmowy, które mogą sprawić drugiemu człowiekowi radość, pomóc rozwiązać trudny problem, dodać otuchy.

„Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu kłamstwa jako świadek.” (Wj 20,16)

„Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami.” (Ef 4,25)

Nie możemy fałszywie świadczyć przeciw komuś, ani kłamać. Kłamstwo jest wykroczeniem przeciw prawdzie, dlatego jest złem nawet wtedy, gdy nie stanowi fałszywego oskarżenia bliźniego. Kłamiąc niszczymy naszą przyjaźń z Bogiem, szkodzimy bliźniemu, ale i krzywdzimy siebie. Trzeba nam też umieć zobaczyć siebie w prawdzie. Dla dobrego samopoczucia nie możemy zagłuszać prawdy o sobie.

Ośme przykazanie przynagla nas do odwagi w mówieniu prawdy. Nie wolno nam milczeć, gdy powinniśmy stanąć w obronie kogoś niesłusznie oskarżonego. Czasem trzeba też powiedzieć komuś trudną prawdę mając na względzie dobro tej osoby. Prawda musi wynikać z miłości i być powiedziana z miłością, bo bez miłości nie ma prawdy. Nieraz łatwiej nam jakąś sprawę przemilczeć, zasłaniając się stwierdzeniem, że nie chcemy wtrącać się w nie swoje sprawy. Ale czy w ten sposób budujemy wspólnotę miłości? Upomnienie braterskie świadczy o tym, że nam na tej osobie zależy, że chcemy, aby wzrastała w miłości. Musimy jednak pamiętać, żeby upominać tylko w sprawach ważnych, nie za często i naj lepiej w cztery oczy.

Czasami lęk przed ośmieszeniem się powoduje, że nie głosimy Ewangelii, nie bronimy wiary, nie dzielimy się nią z innymi. Milczenie może nieraz graniczyć z zaparciem się wiary, gdy tchórzliwie milczymy zezwalając tym samym, aby wysmiewano Boga, atakowano Kościół, negowano prawo moralne. Zaufajmy Bogu, bo On „nie dał nam ducha bojaźni, ale mocy i miłości, i trzeźwego myślenia” (2 Tm 1,7).

Grupa XVI

Modlitwa

Panie, który mówisz w ciszy. Naucz nas nie tylko mówić, ale również milczeć, aby wsłuchiwać się w Twoje słowa oraz w słowa braci. Strzeż nas jednak przed milczeniem wyływającym z pychy, z pogardy dla rozmówcy lub z przesadnego lęku przed ośmieszeniem się. Niech nasze milczenie nigdy nie będzie oznaką żywnionej do kogoś niechęci lub złości. Spraw, aby nasze słowa oraz nasze milczenie rodziły się z miłości do Ciebie i do braci. Pomóż nam umacniać naszymi słowami braci, pobudzać ich do miłowania Ciebie i bliźnich. Amen.

Świadectwo

Kiedyś w pracy zostałem fałszywie oskarżony o donosicielstwo. Gdy się o tym dowiedziałem od mojego kolegi bardzo się wzburzyłem. Bóg dał mi jednak opamiętanie, a kolega pomógł mi wyjaśnić całą sprawę z resztą współpracowników oraz „oskarżycielem”. Podczas rozmowy udało mi się uniknąć sporu i chowania urazy. Dziękuję Panu Bogu, że nie zraniłem tego człowieka złymi słowami i mimo złych doświadczeń możemy w zgodzie razem pracować.

Adam, Grupa XVI

„Wprowadzajcie słowo w czyn” (Jk 1,22)

Duszpasterstwo osób żyjących w stanie wolnym Archidiecezji Katowickiej „Grupa 33”
www.grupa33.katowice.opoka.org.pl